

DoloAlps huttentoer

DRIE DAGEN AVONTUUR

TUSSEN TWEE BERGKETENS

Het beste van twee werelden, dat is eigenlijk in een notendop de omschrijving van de DoloAlps-huttentoer in Südtirol. Drie dagen pendelen tussen Dolomieten en Alpen met als toetje een extra portie avontuur. Mooier wordt mountainbiken niet.

JANUARI 2013

De mailbox geeft een piepje. Berichtje van Bruno Lechner uit Italië. We kennen Bruno van eerdere expedities in het Südtiroler Pustertal. Hij is de vaste mountainbikegids bij Hotel Innerhofer in Gais, een van onze favoriete 'hangouts' in dit extreem veelzijdige mountainbikegebied. Bruno heeft voor zijn bedrijfje 'Kronplatzbike' een nieuw concept ontwikkeld voor een meerdaagse huttenoer waarbij zowel de Alpen als de Dolomieten worden aangedaan. Of we geïnteresseerd zijn in een soort 'maiden trip' om het DoloAlps-concept te testen en mooie foto's te maken. Beetje domme vraag, ...

MEI 2013

Fotograaf Bas Wit en ik nemen onze jaarplanning door. Eind juni hebben we nog een paar dagen over om op expeditie te gaan. Het lijntje naar Bruno is snel gelegd en hij regelt alvast de slaappleatsen in de berghutten. Op dat moment is de toer nog erg onzeker. Enorme sneeuwval deze winter én late sneeuwval in het voorjaar, zorgen voor de nodige twijfels.

21 JUNI 2013

Om drie uur 's nachts loopt de wekker af. Snel even douchen en de laatste spulletjes bij elkaar rapen. De fietsen - een brandnieuwe 2014-machine en een duurtester - staan al in de auto. Rond vier uur hoor ik het ronkend geluid van de Landrover van Bas. De reis loopt uitermate voorspoedig en elf uur later arriveren we bij Hotel Innerhofer, het 'base camp' van waaruit onze DoloAlps-expeditie morgen vertrekt. 's Avonds praat Bruno ons bij en neemt de details door. In drie dagen gaan we ongeveer tweehonderd kilometer en zesduizendvijfhonderd hoogtemeters wegtrappen. Cijfers die ons doen schrikken. Bruno schat ons hoog in en heeft besloten de hardcore-variant van de toer te rijden.

22 JUNI 2013

Vroeg op om uitgebreid te genieten van het geweldige ontbijtbuffet. We zullen het nodig hebben. De eerste dag staan er zestig kilometer en tweeduizend hoogtemeters ons op te wachten. Onze reisbagage staat klaar om

per auto getransporteerd te worden naar ons eerste reisdoel, Rifugio Lavarella, midden in het natuurpark Fanes-Sennes. Met alleen een dagrugzak staan we om negen uur paraat. Naast hoofdgids Bruno worden we vergezeld van tweede gids Martin, eveneens 'bergmens' met grote terreinkennis en een bewonderenswaardige bikebeheersing. We vertrekken zuidelijk, richting Dolomieten. De avond tevoren hebben we kenbaar gemaakt dat we voor de foto's graag mooie vergezichten willen. Voor de fun willen we graag vette trails rijden. Bruno besluit de lange gravelweg naar de top van Kronplatz te schrappen. Hij vraagt of we zin hebben in een alternatieve nieuwe variant. Een leuk pluspunt aan deze organisatie: bijna ter plaatse wordt beslist de route aan te passen aan de wensen (en mogelijkheden) van de klant. We worden gewaarschuwd dat deze route nog nooit helemaal per bike is verkend. Hier en daar kan het wel even spannend worden. Bas en ik juichen innerlijk. Die klim richting Kronplatz kennen we als een saai en vervelend krenge. De skilift brengt uitkomst en transporteert ons binnen tien minuten

De vele sneeuw van afgelopen winter heeft veel paden vernield.

De Dolomieten zijn een speelplaats voor biker.

Op de top van de Kronplatz al meteen op de eerste dag fantastisch uitzicht.

Trails en steile beklimmingen in overvloed!

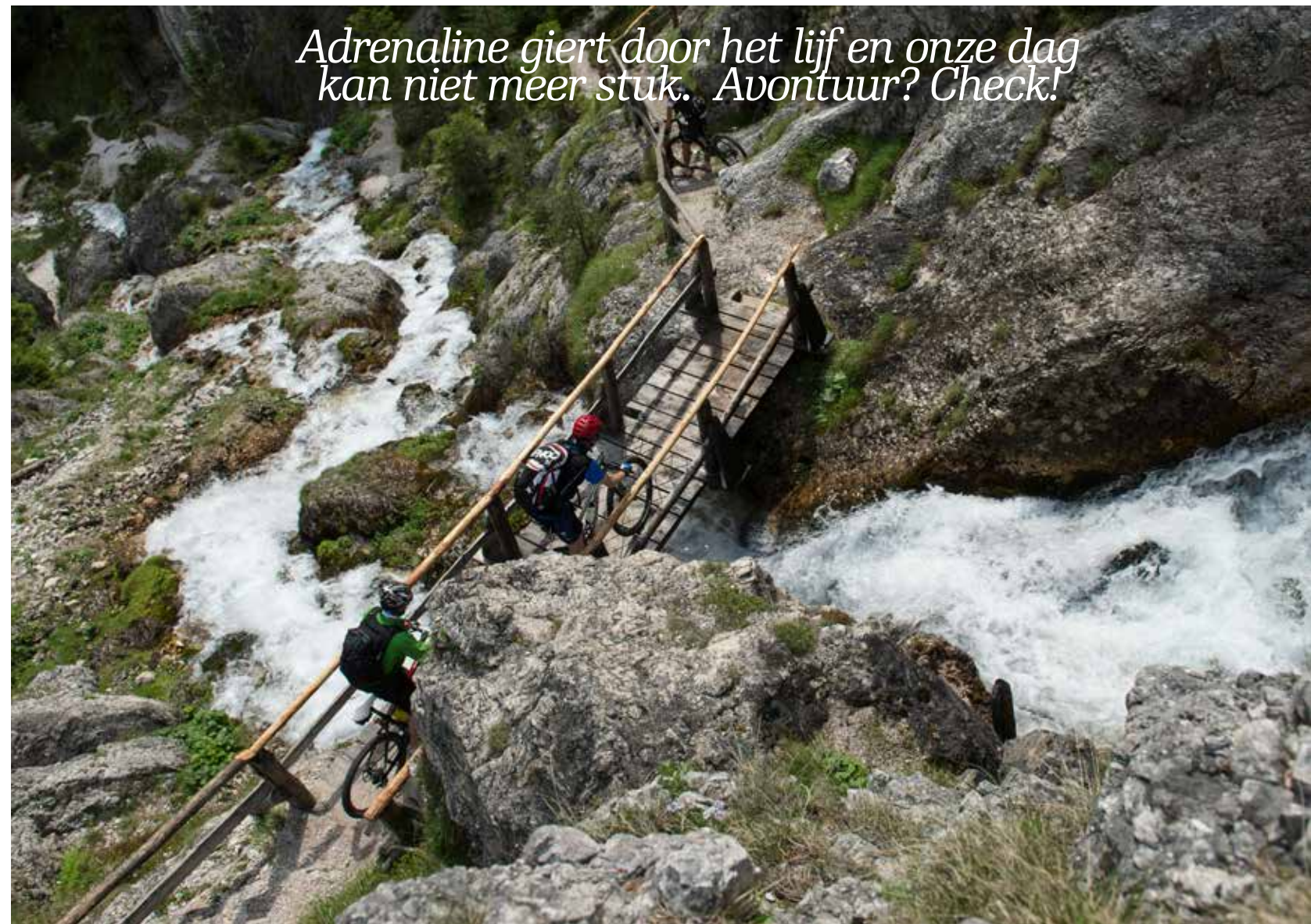
ongeveer twaalfhonderd hoogtemeters hoger, naar de top van de Kronplatz. Een fantastisch panoramisch uitzicht over half Südtirol is de beloning voor helemaal niets te doen.

Wat volgt is een fantastische trail richting St. Vigil. Die afdaling stond op ons lijstje. Dus 'check!' Nu begint het pas echt. We doen een steile, lange en zeer lastig te rijden beklimming langs de flanken van de Piz da Perres. Ploeterend op de pedalen, soms lopend door restanten sneeuw wordt het afzien bergop beloond met fantastische uitzichten. Een uitgebreide fotoshoot (check!) later, rijden we

over een kam richting Grünwaldjoch. Waar opnieuw het avontuur begint. Eerst kruipen we een geitenpad omhoog, even later via een halve Via Ferrata met een roestige staaldraad als enige zekering langs een akelig diepe afgrond. De winter heeft hier goed huisgehouden en het pad is af en toe compleet weggeslagen. Op-erste concentratie is vereist, net als volledig vertrouwen in je gidsen. Dit moet je niet alleen doen. Adrenaline giert door het lijf en onze dag kan niet meer stuk. Avontuur? Check!

Een stukje verderop kunnen we weer veilig rijden over een fantastische flowtrail, de 'Sentie-

ro tra i mughi' (pad tussen de dennen) richting Lago di Creta. Bij de Albergo aan het Lago di Creta scoren we extra energie in de vorm van heerlijk brood met verse kaas en vleeswaren. Voor ons ligt de beroemde klim vanaf Rifugio Pederù richting Limojoch. De vijfhonderd hoogtemeters lijken een eeuwigheid te duren. We zijn onvoldoende geacclimatiseerd en binnen de dag van minus zes meter polderniveau naar tweeduizend meter hoogte klimmen, is een fikse beproeving. Gelukkig ligt het einddoel, Rifugio Lavarella net onder de top. Een warme douche en fantastisch avondeten ronden een topdag helemaal in stijl af. Check!!

Adrenaline giert door het lijf en onze dag kan niet meer stuk. Avontuur? Check!

Ploeterend op de pedalen, soms lopend door restanten sneeuw wordt het afzien bergop beloond met fantastische uitzichten.

Genieten bij de Limo-see op de top van de Limojoch

Souvenir uit de Eerste Wereldoorlog

Bovenop de Plätzwiese met uitzicht op de Monte Cristallo

In de Lavarella-hut hebben we onze eerste overnachting.

23 JUNI 2013

Vandaag is 'traverse-dag' en staan er twee Dolomieten-beklimmingen en één Alpenberg op het programma. De mooie ochtendlucht op de top van Limojoch zijn sterk inspirerend voor 'photo-Bas'. Hij blijft zo lang plaatjes maken tot onze gidsen enigszins bezorgd op hun horloge gaan kijken. In de supersnelle afdaling halen we de achterstand in en vergeten bijna om ons heen te kijken hoe verschrikkelijk mooi het hier is. Zelf pak ik nog even een mooi stukje historie in de vorm van een handgesmede spijker, mee. Die dateert van rond de Eerste Wereldoorlog en boort zich diep in het zacht rubber van mijn voorband. Leuk souvenirrtje!

De tweede klim van de dag is de oude militaire weg naar de top van de Plätzwiese/Prato Piazza. Collega Jurgen moest in deze klim als onderdeel van de Dolomiti Superbike zwaar tegen zijn innerlijke demonen strijden (zie Mountain Bike Plus #148). Wij hebben vandaag pas een paar honderd hoogtemeters in de benen en kunnen nog fluitend naar boven. Even voorbij de top genieten we bij Almhütte Plätzwiese van een heerlijke maaltijd met verse pasta's en polenta. Heerlijk eten? Check! Tijdens het 'uitbuiken' wordt Bas en passant gecharterd als modelfotograaf. De dame van de bediening - van het hardwerkende type in klassieke Dirndl-jurk, maar wel met wilde tatoeages en ongetwijfeld piercings op niet direct zichtbare plaatsen - wil graag samen met de accordeon speldende baas van de berghut een paar echt mooie foto's van zichzelf. En als we er dan toch zijn ... tja, dat komt ervan als je loopt te zwaaien met een dikke Nikon.

We vervolgen onze toer met vijftien kilometer afdaling. Een optimale afwisseling van flow, techniek, highspeed en switchbacks. Mooier wordt het niet! Pittig afdalen? Check! De hoogtemeter staat beneden in het dal bij Welsberg pas op 1200 meter terwijl er vandaag ruim 2250 meters op het programma staan. De eerste Alpenklim is minder steil en

in een relaxed tempo gaat het naar onze eindbestemming op een geheime plek, diep in het groene woud van het natuurpark Rieserferner. In deze authentieke hut zorgt de baas zelf voor een stevige maaltijd en slapen we gewoon op de hooizolder. Het enige wat de pret een beetje drukt, zijn de weerberichten. Deze nacht zou de sneeuwgrens tot onder tweeduizend meter zakken. Het is eind juni. Het zal toch niet waar zijn, zeker?

24 JUNI 2013

Bas en ik zijn allebei rond zes uur in de ochtend wakker. Ik heb 's nachts wel regelmatig de regen hard op het dak horen kletteren, maar dat geluid leek langzamerhand te verstommen. Dat klopt met het beeld als we naar buiten kijken: een zacht wollen sneeuwtapijt dempt alle geluid. We kleden ons snel aan en gooien een paar sneeuwballen. Dat deze huttentoeer een avontuur zou worden, dat wisten we al. Dat het echter deze vormen aan zou nemen, daar hadden we niet op gerekend! Na het ontbijt is het witte laken ondertussen aangeweld tot een tien centimeter dikke sneeuwdeken. Omdat het zo hard blijft sneeuwen, is er slechts één beslissing mogelijk. We trekken onze warmste kleding aan (natuurlijk neem je geen winterhandschoenen mee in juni) en dalen af. Elke paar kilometer stoppen we en voeren vreemde dansjes uit om handen en voeten warm te krijgen. Dansen op een berg? Check! Voorbij de sneeuwgrens klettert de regen op onze helmen. In hoog tempo rijden we kletsnat terug naar het 'basecamp' in Gais. Daar worden we onthaald met warme chocolade en heerlijke cake. Zelfs bij slecht weer toch een happy end!

Witte wereld en een koude afdaling

Dat verwacht je niet...

Zo ziet de Alpenkant er (bijna) zonder sneeuw uit.

Onze enige zekering is een roestige staaldraad langs een akelig diepe afgrond.

Muziek bij de lunch!

CONCEPT DOLOALPS

DoloAlps is een driedaagse mountainbiketrektocht die ontwikkeld is door mountainbikegids Bruno Lechner. Tijdens deze tocht rijd je door afwisselende en adembenemende berglandschappen. Vanuit het basiskamp in Hotel Innerhofer in Gais (bij Brunico, Südtirol/Italië) trek je de eerste dag in zuidelijke richting door het ruige, kale Fanesgebergte. Op de tweede dag volgt een oversteek van Dolomieten naar Alpen waarbij het Pustertal als een fictieve scheiding tussen beide bergketens fungeert. Aan de noordkant rijd je dan het groene, waterrijke Rieserfernergebergte, dat tot de Alpenhoofdkam behoort, in. De derde dag bevat veel afwisselende beklimmingen door een typisch Alpenlandschap.

OVERNACHTINGEN EN BAGAGETRANSPORT

De overnachtingen vinden plaats in berghutten. Je verblijft in twee- of meerpersoonskamers of slaapzalen en je wordt geacht een slaapzak of lakenzak mee te nemen. Veel ruimte heb je niet. Neem dus compacte reistassen of koffers mee. Tijdens de toeren heb je alleen een dagrugzak met wat eten, kleding en reservespullen nodig. Je koffer wordt per auto van hut naar hut getransporteerd.

SERVICES, KOSTEN EN DATA

De prijs van de driedaagse DoloAlps-toer is 360 euro per persoon (tarief 2013). Daarbij zijn inbegrepen twee overnachtingen in de berghutten (inclusief avondeten en ontbijt), het transport van de bagage en drie dagen begeleiding van een professionele en gediplomeerde mountainbikegids. Overnachtingen voor- en na de toer zijn niet inbegrepen! De DoloAlps-toer wordt driemaal per jaar in de maanden juni, juli en september gereden. Dit jaar staat de toer nog gepland voor 13-15 september 2013. Voor de exacte data en boekingen kijk je op www.kronplatzbike.it (in vier talen, ook Nederlands).

ZWAARTE VAN DE TOER

DoloAlps is in principe een standaardpakket waarbij per dag rond de 70 tot 80 kilometer en 1750 tot 2000 hoogtemeters wordt gereden. Een goede conditie, goede rijtechniek en een portie avontuurlijkheid zijn vereist. De route kan echter naar gelang het conditieniveau en de rijvaardigheid in overleg op maat worden aangepast. De grote terreinkennis van Bruno maakt allerlei lichtere en zwaardere variaties mogelijk. Het is bovendien een veilig idee om met een gediplomeerde gids op pad te zijn. Zoals wij hebben ervaren tijdens onze toer neemt hij gedecideerd beslissingen als de (weers)omstandigheden dat vereisen.

MATERIAAL

Deze toer is ideaal voor toerfully's of lichte allmountains met 120-140 mm veerweg. De beklimmingen lopen over het algemeen over brede gravelwegen. De afdalingen daarentegen zijn soms redelijk technisch en vragen veel rij-

techniek en veerweg. Banden: minimaal 2,25 inch breed met een solide compound. Neem tijdens meerdaagse tochten meerdere kledingsets mee. Het weer in de bergen kan van de ene op de andere dag veranderen van zeer zonnig tot heel koud. In de rugzak zitten steeds wind/regenjack en arm- en beenstukken.

ORGANISATIE EN VERBLIJF

Kronplatzbike Bruneck
Bruno Lechner
tel: +39 (0)348 6716022
email: info@kronplatzbike.it
internet: www.kronplatzbike.it

Hotel Innerhofer
Agnes & Edith Innerhofer
Via Lützelbacher 6
I-39030 Gais,
BZ, Südtirol/Alto Adige
tel: +39 (0)474 504377
email: info@hotel-innerhofer.com
internet: www.hotel-innerhofer.com,

Met dank aan: Agnes en Edith Innerhofer voor het wederom bieden van een uniek 'thuisgevoel' en Ilena Janssen voor het zeulen met onze veel te zware tassen.

Mountainbikegids en DoloAlps-bedenker Bruno Lechner